

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 4 • 87. ÅRG. • 2018

INNHOOLD

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Haydom Medical Safari	4
* Hilsen fra India	5
* Hilsen fra Nepal	7
* Bønnekort.....	9
* Et glimt fra landstyremøtet	13
* Får utgjøre en forskjell.....	14
* Gjør arbeidet for Gud.....	16
* Diakoni og samarbeid i fokus	16

Foto: Frøydis Vestbøstad?

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Om bønn og bønnefelleskap

Nyleg handla søndagstekstane om bønn på ulike vis. Bønn kan uttrykkjast på mange måtar i ulike kulturar og i ulike situasjonar. Vi blir prega av vår erfaring og bakgrunn, våre vanar, det vi kjenner oss trygge i og det vi synes er framant.

Vi kjenner gjerne til faste bønner og frie bønner, fellesbønn eller lønnkammer bønn, hender opp og hender folda, be høgt eller stille, lovprisning og klage, bønn som arbeid eller kvile, vi kan velsigna våre heim plassar, personar eller land, eller vi kan kjenna på at bønn er kamp mot åndsmakter.

Teksten som fortel om Peter som gjekk i møte med Jesus på vatnet var bønna «Herre, berg meg!» Når vi er komen til enden av det vi kan og maktar sjølve og det er berre tilliten og trua på Jesus som er håpet vårt. I Salme 107 står det også om dei som ropa til Herren i si naud når bølgene gjekk høge og dei mista motet. Men Han fekk stormen til å stilna, førte dei ut av trengslene – og då blei dei glade, prisa Herren og vitna om dei under Han hadde gjort.

Eg er utfordra av forbønn. Det er alvor over å vera med å be himmelens Gud gjera det vi ikkje kan. Bønn og forbønn. Bønnesvar og vitnemål om kva Gud har gjort. Det er ein god sirkel, som eg trur vi alle ynskjer å leva i – sjølv om bønnene blir bedt på ulikt vis. Gud ser gjennom alt det, og har lova at han høyrer og svarar når vi overgir oss til han. Og nettopp det trur eg er den djupaste bønna. Å leva i tillit til Guds vesen. Å tru på eit djupt plan at Han vil oss vel, at Han er der uansett. Når vi held fast ved at Hans vesen er kjærleik som stadig gir av seg sjølv til oss, kan vi gi Han tillit og tru tilbake

– og ta i mot kjærleik nok til å dela med andre. På sist styremøte snakka vi om korleis vi ser for oss framtida til SMR. Vi blir færre, det er ikkje så mange sykepleiarar som blir sendt ut frå misjonsorganisasjonane for å arbeida i helseprosjekt lengre. Midlane vi har til å dela ut til misjonsorganisasjonane blir også mindre. Det eine påverkar det andre. Men fleire i styret tok til orde for at bønnetenesta er den same. SMR-gruppene er eit bønnefelleskap, og det treng ikkje å endra seg. Kanskje kan det vera fint å snakka saman om korleis gruppa kan fungera som eit bønnefelleskap på litt nye måtar? Det kan vera bønn for kvarandre, bønn for konkrete prosjekt og personar som står på bønnekortet, eller for andre behov – alltid med fridom til å be på ulikt vis.

Med ynskjer om ei god adventstid - og julehelg med Han som kjem og gir i sentrum.

*Helsing
Reidun Haugen Dalseth*

Andakt

Bønn fra hjertet

På bots og bønnesøndagen sist i oktober ble vi minnet om fariseeren og tolleren som var i tempelet og ba (Lukas 18). Tolleren stod langt unna. Han ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men han slo seg for brystet og sa: ”Gud vær meg synder nådig”. Dette var en bønn fra dypet i hans hjerte. Det er ikke alltid vi vet hvilke ord vi skal bruke når vi ber, men la det komme fra hjertet. Bring det til Gud, for slike bønner gleder Gud. ”Gi meg ditt hjerte, min sønn, la øynene se med glede på mine veier” (Ordspråkene 23:26).

Dette ble vi minnet om da søster Theodora (28 år) delte med oss fra teksteni Lukas 18:13. Selv lever hun et klosterliv på Anafora i Egypt. Hun starter vanligvis dagen med bønn klokken 04 før nattverd-gudstjeneste klokken 06 og frokost. De samles til bønn også klokken 17 og 20. Anafora er et retreat og konferansesenter som ligger mellom Kairo og Aleksandria. Der har hun vært i 11 år. Anafora betyr ’løfte opp’, og det er det som var og er visjonen for Anafora som ble etablert av biskop Thomas i den koptiske kirken i 1999.

Flere av Misjonsringens lesere har kan hende vært på Anafora. Flere av sykepleierne som vi ber for gjennom vårt bønnekort har vært gjester på Anafora for hvile, bønn og inspirasjon. Det er et vakkert sted hvor alle blir inkludert og tatt godt i mot. Anafora har tre tomter, i tillegg til retreat delen har de et område til kurs (bl.a. for gategutter og voldsutsatte kvinner) og ulike konferanser. En tomt er satt av til å bygge bibelhistorier i landskapet (Noas ark, Rødehavet, tabernakelet, Jerusalem på Jesu tid, Genesaretsjøen) og kirke med ikoner fra NT malt på veggen inne og fra GT utenfor. Her kommer mange egyptere på dagsbesøk for å lærer mer

om Bibelen. Anafora forsøker å være selvberende med mat og søster Theodora er nå ansvarlig for landbruket. Hun studerer samtidig lokal utvikling og menneskerettigheter. Da hun var 15 år og kjente kall til å bli nonne, var hun ikke sikker på om hun kunne bli det i et vanlig stille, lukket kloster. Hun forsøkte ett år på Anafora, og fant seg veldig godt til rette. Vekslingen mellom aktivitet og bønn trives hun veldig godt med.

Nå lever ikke vi et klosterliv, men som søster Theodora sa: ”Når du er glad i noen, finner du alltid tid til å være sammen med dem”. Så blir det vår utfordring å finne vår egen rytme mellom bønn, arbeid og fritid. Vi har flotte løfter knyttet til bønn. Vi får mer enn vi gir. ”Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på Ham med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus” (Fil 4:5-7)

Vennlig hilsen
Hilde M. Ydstebø

Haydom Medical Safari

Kjære Sykepleiernes Misjonsring,

Jeg vil bare sende dere noen bilder fra Haydom Medical Safari (Flights), som dere støtter. På bildene ser dere kvinner og babyer blir undersøkt, behandler og/eller vaksinert av et helseteam som vi flyr ut til isolerte steder. Det nytter.

Jeg planlegger en prosjektreise til Tanzania i januar 2019, så etter det kan jeg sende dere en rapport.

Tusen takk for at dere er med å redde liv og bringe håp!

Frode Nordahls
www.maf.no

Hilsen fra India (Kristen Muslimmisjon)

La de svake kjenne styrke i Jesu navn

«Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.» Matt 25,40

Sajinipara Missions hovedansvar og største ønske er å reflektere Guds kjærlighet og barmhjertighet. Ydmykt og med takknemlighet til Herren vil vi fortelle dere som ber for oss hva vi nylig fikk være med på.

For noen dager siden fikk vi vite at to barn, som pleide å komme til skolen her i Sanjinipara, nå hadde vært borte fra skolen i en hel måned. Skolen er hver dag full av elever og aktiviteter, men fraværet av disse to barna var en byrde for oss og et tomrom i skolehverdagen. De bor begge i landsbyer som ligger langt fra misjonsstasjonen. Vi prøvde å finne årsaken til at de ikke kom, og jeg besøkte også hjemmene deres. Jeg ble svært lei meg da jeg fikk vite hvorfor de ikke lenger kom på skolen. Et av barna, Suma, hadde mistet sin far for flere år siden og bodde nå hos sin onkel. Nå hadde plutselig også onkelen dødd, og det fantes ingen mulighet for Suma til å gå på skole lenger. De hadde ikke engang det de trengte for å overleve fra dag til dag.

De voksne rundt Suma hadde gitt opp tanken om at hun skulle få en utdanning på misjonsstasjonen. Vi oppmuntret moren til å sende datteren på skolen, og vi har støttet den lille familien med mat og annet de trenger. Vi har også gitt en forsikring om at barnets utdanning vil bli støttet av misjonen. Nå er Suma glad og lykkelig tilbake på skolen.

Den andre jenta heter Soma Khatun. Hun er blitt slått stygt av en rik mann fordi hun hadde tatt en mango fra gården hans. Han har slått henne så alvorlig at magen sprakk. Denne mannen har så truet foreldrene hennes om ikke å informere skolen om hva som har skjedd. Hvis de gjorde det skulle han drepe dem alle sammen. Så denne familien forlot landsbyen etter hendelsen og dro til slektninger langt unna. Soma Khatun var blitt operert der. Det var trist og opprørende å se dette barnet og familien hennes. Vi forsikret familien om at vi ville støtte dem og også be om at hun måtte bli frisk raskt. Vi sørger for medisiner og ernæring og vi følger opp denne jenta tett. Snart vil hun være tilbake på skolen igjen, frigjort fra det psykiske og mentale traumat hun har opplevd.

For noen uker siden hadde vi en pasient som kom hoppende på et ben til misjonsstasjonen. Han hadde ingen familie eller slekt til å ta vare på seg. Etter hvert som han nærmet seg kunne vi kjenne en sterk og vond lukt. Da vi undersøkte ham nærmere falt det plutselig mark fra såret hans og ned på bakken. To fra staben vår støttet ham inn på klinikken og vi startet å rense såret. Det tok lang tid å få fjernet alle markene fra såret, rense det og legge på en ordentlig bandasje. Mens behandlingen pågikk begynte jeg å snakke med ham. Han brøt sammen og gråt ut sin fortvilelse og sine vanskeligheter. Han var blitt forlatt og neglisjert av sin stemor. Etter hvert som såret begynte å lukte, holdt familien seg på avstand fra ham. Han fikk ingen kjærlighet, omsorg eller ordentlig mat fra dem.

Dette er den virkeligheten vi ser i disse dager. Denne mannen hadde tenkt på å avslutte livet sitt.

Som et siste halmstrå av håp hadde han hoppet på et ben til misjonens klinikk. Vi forstår at bare Gud kunne plassere dette håpet i hans hjerte om at han kanskje ville få hjelp ved Sajinipara Mission. Vi gir ham den best mulige hjelpen vi kan i Jesu Navn. For Gud er ingenting umulig.

Vi takker Herren for at han fører disse sårede sjelene hit. Hvis et menneske i slik smerte, bitterhet og depresjon ikke blir møtt med helhjertet omsorg her ved misjonen, føler jeg vi vil mislykkes med misjonens hovedmål. Så vi her ved misjonsstasjonen prøver å yte ansvarsfull hjelp til mennesker som dette, nå som samfunnet blir mer og mer materialistisk innrettet. En person blir i dag ofte ansett som verdifull dersom han eller hun er frisk og produktiv. Dette er en trend som forsterker seg i verden etter hvert som vi strekker oss mot penger og nyheter, og dermed glemmer verdien av kjærlighet, fellesskap og å leve det livet Herren ønsker at vi skal leve.

Hyrdene har en fremtredende rolle i Bibelen. Herren sier «Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene» - Joh 10,11. Vår Herre forventer at vi skal være en god hyrde. Hvis Gud har kalt oss til en tjeneste for ham kan vi ikke flykte fra det å være hyrde for svake får. Takk og pris at vi ikke utfører denne tjenesten i vår egen kraft. Jesus, Den gode hyrde, har demonstrert og lært oss hvordan vi skal lede hans flokk. Han sier at vi skal ha en spesiell omsorg for dem som er fattige, syke, enker og dem som er i nød. Dessverre er det ofte slik i dag at vi bruker mye tid på å ta vare på de sterke fårene i stedet for å styrke de svake. Men Bibelen minner oss om at får er spesielt utsatt for svakhet. Hyrdene er ansvarlig for til enhver tid å være på utkikk etter tegn på at et får er i vanskeligheter. Herrens instruksjon til hyrdene om å styrke de svake er avhengig av hyrdens vilje til å gjøre dette. Å styrke de svake kan være krevende. Det har en omkostning å gi styrke til andre: man må bruke sin energi til å re-starte andre. Men, kjære hyrde, Gud har gjort deg sterk for at du skal gjøre deg selv svak ved å styrke fårene. Vi kan styrke de svake ved at det sterke blir svakt, fordi kraften fullendes i skrøpelighet.

Her ved Sajinipara Mission kjenner vi oss velsignet av disse tankene fra Skriften om å være hyrde for svake får. Vi arbeider med å bli mer fokusert og være på utkikk etter svake får innenfor alle våre arbeidsområder i det medisinske arbeidet, på skolen, i menighetsarbeidet og i alle våre små prosjekter.

Det finnes en opphøyet glede i å identifisere seg med de svake og oversette. Guds overveldende styrke, nåde og barmhjertighet omgir oss når vi står opp for våre svakeste brødre og søstre som finnes i vår nærhet. Vi tror at handlinger taler høyere enn ord når det gjelder å reflektere Guds kjærlighet. Jeg ber deg som leser dette innstendig om å be for arbeidet ved Sajinipara Mission, alle i staben, pasientene, skolebarna, stipendelevene, troende og søkende i kirken. Be om at vi hver dag får være vitner og speilbilder av Guds kjærlighet gjennom våre ord og handlinger.

Broderhilsen frå Amirson Jacob, daglig leder ved Sajinipara Misjonsstasjon i India.

Alle ære til Herren.

Hilsen Fra Nepal

Kjære dere der hjemme,

Igår kveld hadde Bethesda styremøte. Det var et spesielt møte med Dr Bina Gurung som gjest. Bina har tatt psykiatriutdanning på stipend fra Bethesda og nå var hun invitert for å møte styret og få forbønn for sin fremtidige tjeneste.

Psykiatri er et område som er svært lite utviklet i Nepal, samtidig som det er store udekkede behov i dette samfunnet. Av forskjellige grunner regner man med at det er flere med psykologiske og eller psykiatriske plager enn i en normalbefolkning. Det betyr at det også i kristne menigheter er mange som har behov for hjelp. I praksis er det imidlertid lite hjelp å få, spesielt for de som ikke bor i sentrale strøk. Bina er den første kristne psykiateren i Nepal og har tatt denne utdanningen med en sterk overbevisning om at det er behov for kristne i dette faget. Hun skal nå arbeide på misjonssykehuset i Tansen, som har behov for hennes tjenester, og samtidig være tilgjengelig for Bethesda ved behov.

Bina fortalte styret om sin utdanning og et besøk i India der det finnes kristne psykiatere og psykologer og vel utviklede kristne institusjoner der det er

Styret inviterte Bina for å få lov å be spesielt for hennes tjeneste

både sjelesorg og psykiatrisk behandling å få. Hun ser nå fram imot å få erfaring innen sitt fag på misjonssykehuset, og samtidig gradvis bli involvert i Bethesda's arbeid. Styremedlemmene var meget interesserte og det ble en god samtale der vi såg fremover, på muligheter for Bina å regelmessig komme til Pokhara og være del av et tilbud der man bygger opp kompetanse og utvikler et senter der man kan komme for å få hjelp med psykiske problemer.

Dette med å tenke fremover er noe som passer godt inn i det Bethesda er involvert i for tiden. I som-

mer har det blitt gjort en uavhengig evaluering av Bethedas arbeid og styret har nå en gjennomgang av den skriftlige rapporten og de anbefalinger som kom ut av den. Det skal deretter ende opp i en handlingsplan. Samtalen med Binas passer veldig godt inn i denne prosessen.

Denne uken har ellers gått med jevnlig arbeid for meg og Bikram. Det tar tid, kanskje noen ganger fordi vi vikler vi inn oss i interessante samtaler om utfordringer innefor teologi og kontekstualisering. Men det er bra fordi vi får gått grundig gjennom materialet både innholdsmessig og språklig. Målgruppen er fortsatt kirkeledere oppe i fjellene som ofte ikke har en bibelskole men er ledere og forkynner og veileder nye kristne. Målet er å utruste dem, gi dem verktøy, ikke å produsere profesjonelle sjelesørgere.

Igår var jeg igjen i kirken og hørte Guds ord bli forkynt. Denne kirken ble etablert som en liten husgruppe på 1970-tallet og har derfor noen gamle som ble har vært med siden den tiden det virkelig kostet noe å bli en kristen. Lokalen blir fylt til siste plass og etter lovsangen blir alle bedt om å flytte fram for å gi plass til de som kommer sent.

Det var noen glimter herifra. Takk for at dere er med og ber for oss.

*Mange hilsener fra
Mirjam i Pokhara*

Kirken blir full til siste plass etter hvert.

Etter gudstjenesten er det bønn for syke.

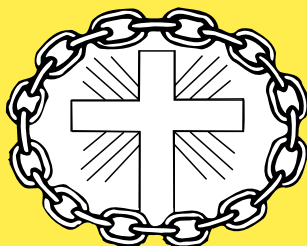
*Junkhri er leder for menighetens
aldershjem*

Bilag til Misjonsringen nr. 4/2018

B Ø N N E K O R T

*Hans herlighet til pris
Ef. 1.12*

EF. 1,12

Sykepleiernes Misjonsring

Søndag: ”Herren velsigne deg og bevare deg” 4. Moseb.6.24

Israel: Kristin og Ebenezerhjemmet, DNI

Frankrike: Sandra Bischler, NMS

Sudan: Berte Marie Ulveseter, KN

Sør Afrika: Elin Hem Stenersen, UiO

Mandag: ”- når dere uttaler mitt navn, - vil jeg velsigne –” 4. Moseb. 6.27

Etiopia: Sara Janne Aarsland, NLM
Mirjam Syltebø Endalew, NLM
Elsa Lindtjørn, NLM
Sonja Angela Küspert, NMS

Madagaskar: Siri Nyen, NMS

Tirsdag: ”- jeg vet at den du velsigner, er velsignet –” 4. Moseb. 22.6

Øst Afrika: 4 i sensitivt arbeid, NLM

Nord Afrika: 1 i sensitivt arbeid, NLM

Tanzania: Solveig Steinskog, Tarime Yrkesskoles Venner

Japan: Karoline og Marius Bergersen, NLM
Tone Tråsdahl, NLM

Onsdag: ”- jeg vil velsigne deg – slik du skal bli til velsignelse –”
1. Moseb. 12.2

Midt Østen Birgit, PYM
Helene, Frikirken
Kristin, Teltmaker

Peru: Ragnhild Bjørsvik, NLM

Liberia: Janne I. Harbo Øygard, NMA

Torsdag: "Velsignet være han som kommer i Herrens navn" Matt. 21.9

Nepal: Ellen Wahlstrøm, HimalPartner
Kristin Bøhler, Normisjonen
Liv Wendel, Normisjonen

Indonesia: Elisabeth og Ørjan Bredvei, NLM
Marthe Dyve, NLM
3 i sensitivt arbeid, NLM

Fredag. "Kom hit, - dere som er velsignet av min far" Matt. 25.34

Thailand: Anne Berit Lagmannsgård, UiO

Pakistan: Lise Rudvin, M28

Australia/Papa ny Guinea Randi Korsvik, UiO

***Lørdag: "Gud - som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse"
Ef. 1.3***

Dine og SMR-gruppas egne bønneemner

Vi takker og ber for;

- kristent interkulturelt arbeid og internasjonale fellesskap
- lokalt ansatte helsefagarbeidere, studenter og volontører
- for nasjonale sykepleiere og deres skoler
- for misjonærer som er hjemme for godt og de som har tatt over deres diakonalearbeid

- SMR`s grupper og enkeltmedlemmer
- SMR`s landsstyre, styreleder og daglig leder
- Misjonsringen med redaktør
- våre søsterorganisasjoner

Vi ber for sykepleiehøgskolene

Vi ber om vekkelse og åndelig fornyelse over norske sykepleiere

Vi ber om Guds ord inn på sykehus og sykehjem

Vi ber for hele vårt folk og vårt kongehus og vårt lands regjering

Vi ber for krigens ofre og at arbeid med fred i verden må lykkes

Vi ber for misjonsorganisasjonene;

Den Evangeliske Lutherske Frikirke	DELF
Det Norske Baptistsamfunn	DNB
Den Norske Israelmisjon	DNI
Den Norske Misjonsallianse	NMA
Det Norske Misjonsforbund	DNM
Det Norske Misjonsselskap	NMS
Frelsesarmèens Ytremisjon	FAM
HimalPartner	
Kristen Muslimmisjon	KMM
Kirkens Nødhjelp	KN
Normisjon	Nor
Norsk Luthersk Misjonssamband	NLM
Pinsekirkens Ytremisjon	PYM
Misjonsbefalingen	M28
Tent og Frontiers Norden	
Ungdom i Oppdrag	UiO

Et glimt fra Landstyremøtet

Vi var samlet til landstyremøte 14.9 på Lovisenberg Gjestehus. Det er en egen atmosfære å komme inn i de bygningene.

Alltid starter vi møtene med et Guds Ord og Bønn. Denne dagen intet unntak. Apg.12, 5 og 12ff ble lest. Og så har jeg notert meg noen stikkord: Bønn - forbønn - tro på bønn - frimodighet i bønn. Tro - som et sennepsfrø. Ikke pga, men på tross av svarer Gud. Guds Ord er kraftig og virker i dag. Det er godt å finne igjen slike stikkord, så jeg fortsetter med å skrive noen stikkord fra møter jeg er på. Det blir som en liten matpakke i hverdagen min.

Neste år skal vi ha Landsmøte. Du har vel lagt det inn i planene for neste sommer? 13. - 16. Juni 2019 på Stemnestaden, Grinde. Ikke så langt fra Haugesund. Der blir Aud Karin Kjølberg Ringvoll med som bibeltimerholder. Det kommer flere misjonærer som skal delta og tema for hele samlingen blir TRO. For å komme seg dit må du komme med bil, buss (Kystbussen eller Haukeliekspress) eller fly til Haugesund.

Det skal være valg til nytt styre på landsmøte og vi trenger nye kandidater. Dette må vi legge på minne til hverandre. Vi har et felles ansvar for at vi har et landstyre som leder oss.

I 2021 er SMR 100 år. Det er ikke så lenge til, tida går jo så fort. Som redaktør leker jeg med tanken om å skrive et Jubileumsskriv. Det kom bok til 50 års jubileet og mye av den første historien er skrevet der, men det er jo historie de siste 50 årene også. Har du/gruppa di noen historier å dele, så tar jeg gjerne imot dette. Gjerne bilder også.

Så vil jeg gjerne få takke for alle bidrag i løpet av 2018. Det er alltid kjekt å høre fra dere, så fortsett med det. En riktig god adventstid ønskes alle.

*Med vennlig hilsen
Frøydis Vestbøstad, redaktør*

Jeg har drømmejobben! Hver dag får jeg jobbe med et engasjert, profesjonelt og tverrfaglig team, og daglig møter jeg mennesker som får hjelp av oss. I P22 vet vi at mennesker er uendelig verdifulle. Derfor slutter vi aldri å drømme om at flere kan starte et rusfritt liv, slå ut vingene og følge sin egen drøm. P22 har vært til stede i rusfeltet i over 35 år og vi drømmer fortsatt!

Dette sier Torbjørn Matre, daglig leder i P22 som holder til på Lovisenberg sykehus og stadig trenger nye kristne sykepleiere i sin stab. Vil du vite mer, se p22.no

Får utgjøre en forskjell

– Når behovene er så store, merker jeg at bare det at jeg er der, utgjør en stor forskjell, og jeg ser masse livsglede, selv hos barn som knapt kan røre på seg, sier Laila Adsen om arbeidet på barnehjemmet i Merdekan.

En av guttene får kjenne på vannet på strandtur Laila Adsen fra Trondheim er volontør for Normisjon i Aserbajdsjan og har arbeidet ved barnehjemmet i Merdekan siden januar. Hun forteller at det er givende å arbeide der, men det er også utfordrende å komme tett på barnas skjebne.

– Det å være tilstede når et barn blir avlevert av en forelder på barnehjemmet og ikke vite om barnet får komme hjem igjen, har vært utfordrende.

Store, små fremskritt

Laila kan fortelle at hun har sett mange små fremskritt hos flere av barna gjennom månedene hun har arbeidet der: Gjennom grovmotorisk trening har flere lært å gå bedre; noen med rullator og andre uten noen form for støtte. Andre øver opp finmotorikken og er det litt for vanskelig å bruke hendene så går det an å bruke tærne. Andre igjen har kommet litt lenger i taletreningen. Selvstendighetstrening er også et fokus, hvor barna øver på sånt som å pusse tenner, kle på seg og spise selv.

– Vi ser også at flere barn etterhvert virker gladere og tryggere, forteller hun.

– En av de eldre guttene har hatt et stillesittende liv, og satt mye stille i en stol i en krok. Han gikk

krumbøyd som en gammel mann, hadde så dårlig balanse at han trengte støtte og ble veldig raskt sliten og andpusten.

Etter at Normisjonsteamet gjennom våren regelmessig har tilbudt ham litt enkel gåtøring, har han rettet opp ryggen betraktelig, han går stødig uten støtte og blir gjerne med på en liten dans når muligheten byr seg. Han har også blitt mer aktiv når han sitter, og mer ivrig til å leke med de andre barna, forteller Laila.

Laila i terapi med et av barna på avdelingen

Oppmuntrer til aktivisering

– Ei av jentene brukte å sitte å suge på hendene så huden ble hvit og skrubbete og sår. Hun kunne bli bundet fast for å beskytte huden på hendene, men satt da ofte og gråt og dunket hodet sitt mot stolen. Hun har gjennom de siste 6 månedene deltatt i grovmotorisk trening, Theraplay, musikkterapi, samt fått massasje.

Noe annet som har vært arbeidet med i vår, er å få de lokalt ansatte på avdelingene ved barnehjemmet vi arbeider ved til å aktivisere barna mer. I eksempelet med denne jenta har det fungert godt, kan Laila fortelle: En av de ansatte ved avdelingen hun bor på improviserte en uro av snorer og tomflasker over senga hennes så hun skulle få noe å ha hendene opptatt med i stedet for å binde hendene hennes fast, og det har fungert godt.

– Når vi ser henne nå, suger hun nesten ikke på hendene sine lenger, de ser friske og fine ut. Hun har blitt ei blid jente som ler mye.

Sommerkos

Sommer betyr også tid for andre slags aktiviteter.

– Rett før sommeren ble på sitt varmeste tok vi med oss barn ut på utflukter, forteller Laila.

Bare det å få være på tur og komme seg ut var en opplevelse i seg selv for barna. For noen av de sprekke guttene, var det veldig stas å få kjøre minibuss og se på helt ekte biler som kjørte på veien.

– Den første turen gikk til en botanisk hage. Der fikk barna være på tur i grønne omgivelser og i den svale skyggen av løvtunge trær arrangerte vi en slags piknik, forteller Laila.

– En annen dag dro vi en tur til stranda med en annen gruppe barn. Det var stekende sol, men mulig for barna å ligge på et teppe under en parasoll og leke i sanden. Vi plasket litt i vannkanten og koste oss med frisk frukt og annen mat.

For funksjonsfriske barn som bor hjemme, er det en selvfølge å kunne gå i en park eller reise til stranda, men for disse barna, som ikke har mange muligheter til å komme ut, betyr slike utflukter mye.

Tekst og foto Synnøve Aandstad Baghirova og Laila Adsen

(Publisert med tillatelse fra Normisjon)

Gjør arbeidet for Gud

– Bibelen sier at alt vi gjør, skal vi gjøre til Guds ære, sier Marcelle. Som hushjelp og renholder for NLM i Vest-Afrika gjennom mange år har hun opplevd mange dramatiske endringer i arbeidet på nært hold.

– Jeg liker å arbeide i misjonen, først og fremst fordi det er en kristen arbeidsplass med kristne verdier, smiler Marcelle Gueu. Hun kommer fra en liten by vest i Elfenbenskysten, men har bodd i flere av byene og landsbyene hvor NLM (MELCI) arbeider. I mange år har hun arbeidet som renholder for misjonen, og hun setter stor pris på å få være en del av misjonsarbeidet med sin tjeneste. Jeg har bedt henne fortelle litt om livet sitt.

Møtte misjonærer

– Jeg vokste ikke opp i en kristen familie, men jeg gikk likevel i bibelgruppe hver uke, og foreldrene mine var åpne for det. Hver søndag reiste jeg til en annen landsby for å gå i kirken, forteller Marcelle. Som ungdom flyttet hun lenger nordover, til en landsby hvor MELCI drev arbeid.

– Jeg bodde hos en onkel og tante i den landsbyen, og det var gjennom dem jeg ble kjent med MELCI. Tanten min tok meg med i kirken, og det var der jeg for første gang møtte noen norske misjonærer.

Lang fartstid i misjonen

Marcelle har arbeidet i misjonen i mange år, og har flyttet flere ganger for å få muligheten til å fortsette i slikt arbeid. Den første jobben hun fikk, var som hushjelp for en av misjonærfamiliene i landsbyen hun hadde flyttet til. I tillegg vasket hun på bibel-senteret i landsbyen.

– Etter en tid måtte jeg slutte, fordi moren min var syk, forklarer hun. – Da jeg vendte tilbake noen år senere, var det ikke noen ledige stillinger. Men etter hvert fikk jeg jobb i en av de andre landsbyene hvor NLM arbeidet. Jeg vasket for læreren til misjonærbarna og på den norske skolen.

Dramatisk periode

– Livet i Vest-Afrika har vært preget av mange kriser de siste årene. Kan du fortelle noe om hva du har opplevd?

– Da alle misjonærene reiste under krisen i år 2000, flyttet jeg hjem til hjembyen min, fordi det var tryggere der. Vi trodde jo misjonærene snart ville komme tilbake, men krisen varte lenge.

Etter hvert kom rebellene også til Marcelles hjemby. De var voldelige, og hun var veldig redd. Hele familien flyttet ut i bushen i et par måneder, før de tok sjansen på å flytte tilbake.

– Men allerede den andre natten brøt rebellene seg inn i huset vårt, forteller hun. – De truet med en pistol og var voldelige mot brødrene mine, så vi flyktet igjen. Denne gangen dro vi til en annen landsby langt unna, og vi ble der i flere måneder. Men vi hadde ingen penger, så etter hvert vendte jeg hjem igjen for å tjene litt ved å selge bananer og peanøtter. Da situasjonen roet seg og jeg hadde spart opp noen midler, flyttet jeg til Abidjan.

– *Hvordan var det?*

– Det var min første gang i storbyen, så alt var naturligvis veldig ukjent, men heldigvis hadde jeg

noen familiemedlemmer som bodde der. Og så hadde jeg nummeret til MELCIs gjestehus i byen. Jeg prøvde det, og da traff jeg en misjonær som hadde kommet tilbake. I løpet av de neste månedene kom det flere misjonærer, og jeg fikk jobb hos misjonen igjen.

Med misjonen til Mali

I 2005 begynte nok en krise, og denne gangen ble det bestemt at NLM skulle flytte arbeidet sitt og utsendingene til Mali.

– Jeg ville være med for å arbeide, så da flyttet jeg også til Bamako, hovedstaden i Mali. Men et par år senere reiste arbeidsgiveren min hjem til Norge, så jeg flyttet tilbake til Abidjan. Jeg begynte å selge jus, og jeg fikk også en datter, Victoire. Etter hvert som misjonærene vendte tilbake til Abidjan, fikk jeg begynne å jobbe hos dem igjen, smiler Marcelle.

Opplevde Guds beskyttelse

Med alle urolighetene som har vært i Elfenbenskysten og Mali, har det ikke akkurat blitt en stabil arbeidstilværelse for Marcelle. I 2010 var det valg i Elfenbenskysten, og nye uroligheter startet.

– Da reiste misjonærene igjen tilbake til Mali, og jeg ble med dem dit en liten stund, før de reiste videre til Norge, og jeg vendte tilbake til Abidjan, forklarer hun.

Denne gangen var det krig. Men Marcelle fikk oppleve trygghet til tross for kaoset.

– Alle apotek og sykehus var stengt, og folk var redde. Vi var flere ansatte i misjonen som søkte tilflukt i misjonens gjestehus. Det opplevdes som om rebellenes øyne ble blindet for gjestehuset, for det ble ikke rørt, mens nabohuset ble helt rasert.

Da den nye presidenten ble valgt, roet situasjonen seg heldigvis. Misjonærene vendte atter en gang tilbake, og Marcelle fikk igjen jobb. I dag er hun glad over å ha 100 % fast stilling som renholder, fordelt på kontoret og gjestehuset.

Tjener Gud

– *Hvilken betydning har misjonen for deg?*

– Det å jobbe for misjonen går ikke bare ut på å få penger, men å engasjere seg i Guds arbeid, sier Marcelle blidt. – Bibelen sier at alt vi gjør, skal vi gjøre til Guds ære. Jeg har gitt meg til Gud, så arbeidet gjør jeg for Gud. Jeg har funnet en base for kristenlivet mitt i MELCI, og det er også i denne kirken jeg har blitt døpt, avslutter hun.

Tekst og bilde: Anita Stokka Zimsen

(Publisert med tillatelse fra Utsyn)

Diakoni og samarbeid i fokus

– Misjonsalliansen er en diakonal misjonsorganisasjon. Det er det som definerer oss og arbeidet vi gjør. Vi ønsker å være diakonien i verden og utgjøre den i praksis.

Det er Sverre Vik, nettverks- og menighetsansvarlig som forteller om hvorfor det er viktig for Misjonsalliansen å jobbe med kirker, både i Norge og i utlandet. Sammen med May-Elen Vinskei, giverkatalysator og menighetskonsulent, forteller han engasjert og åpent om Misjonsalliansens kirkesamarbeid. For det er ikke bare i utlandet at kirker er viktig for Misjonsalliansen. – I Norge er vi en del av SMM. SMM står for samarbeid, menighet og misjon, og det er syv organisasjoner som er en del av dette nettverket, forteller May-Elen.

Samarbeid, menighet og misjon

SMM er en del av Den norske kirkes misjonsarbeid. Hver menighet kan velge seg et misjonsprosjekt hos en av SMM-organisasjonene. Misjonsalliansen har i dag en misjonsavtale med 49 menigheter. Hvis en menighet vil ha et misjonsprosjekt hos Misjonsalliansen, kan de velge å gi til et land eller til et spesifikt prosjekt. – Vi opplever at det er mangeme-

nigheter som ønsker å ha fokus på misjon. Det er utrolig gøy å reise rundt for å besøke menighetene, og hittil i år har vi vært på 16 besøk, forteller Sverre. Målet med et misjonsprosjekt er at det skal gjennomsyre og være en del av kirkens liv. Det skal komme til uttrykk i konfirmantu dervisning, tensing, søndagsskole, formidagstreff og i gudstjenestene. Noen arrangerer egne arrangementer til inntekt for misjon, som julemesser, basar, misjonsløp eller barnefestivaler.

– Vi er bare utrolig takknemlige for den støtten vi får fra kirkene og menneskene som er med på å støtte arbeidet vårt. De viser et fantastisk engasjement, og vi blir så inspirert. Alle de 49 menighetene er med på å muliggjøre et fantastisk arbeid for fattige i verden. Vi er så takknemlige for forbønn fra alle støttespillerne våre, sier Sverre engasjert. SMM har misjonsrådgivere i alle bispedømmer. Disse er halvt lønnet av misjonsorganisasjonene og halvt av Den norske kirke. – Vi har ikke regionskontorer, derfor er misjonsrådgiverne utrolig viktig for oss. De deltar ofte i menighetsråd og drar også på besøk til menighetene våre gjennom året, forteller May-Elen.

Lokal kunnskap skaper gode kirker

Samarbeidet med lokale kirker er noe Misjonsalliansen gjør overalt hvor vi jobber. Misjonsalliansen etablerer ikke nye kirkesamfunn, men samarbeider med de som allerede er der. – På samme måte som vi tror at lokalsamfunnet selv vet best hvilke behov de har, tror vi at kirkene vet hva som trengs og hva som er utfordrende. Vi får mye ut av å samarbeide lokalt og dra nytte av all kunnskapen de sitter med, forteller Sverre. May-Elen legger til: Kirken er en viktig aktør i lokalsamfunnet. Vi jobber med kirker fordi vi tror at Gud har gitt alle mennesker en unik verdi og at hans rike skal komme i verden. Vi er en misjonsorganisasjon.

Misjonsalliansen er opptatt av diakoni, og dette preger arbeidet med kirkene. – Vi ser diakonien tydelig i arbeidet: –Når de lokale kirkene arrangerer møter for å få stopp på seksuell misbruk og vold i hjemmet. Når de lokale kirkene viser solidaritet med de svake og utsatte. Når barn i slummen kan søke tilflukt i kirken. Og når ungdom som er jaget av mafiaen kan være trygge i kirken. Diakoni er med hele veien, uansett hva vi gjør, forteller de.

MisjonsUKA 2019

Kirkearbeid er og blir viktig for Misjonsalliansens arbeid. Og i 2019 er det Misjonsalliansens tur til å arrangere MisjonsUKA. – MisjonsUKA er en uke full av ulike arrangementer, gudstjenester, samtaler og undervisning om bistand, diakoni og misjon. Det er rett og slett en egen uke med fokus på misjon. Det er et samarbeid mellom Oslo bispedømme, Den norske kirke og en SMM-organisasjon, forteller Sverre. – Vi vet allerede at biskopen fra Sierra Leone kommer for å være med på misjonsUKA, og vi gleder oss veldig til å sette fokus på diakoni og misjon, avslutter May-Elen.

Sverre og May-Elen understreker at det er viktig å få med hvor takknemlige vi er for alle som er med og ber for arbeidet vårt og alle menigheter som har et misjonsprosjekt og engasjement for Misjonsalliansens arbeid.

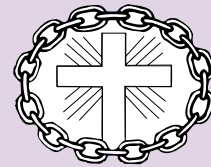
(Publisert med tillatelse fra Tsjili, Misjonsalliansen)

*God Jul
og
et Velsignet
Godt Nytt år*

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

Jeg takker for alle bidrag gjennom året og håper at vi kan ha god kontakt også i året som kommer. Det er plass til mye mere stoff i Misjonsringen om alle bidrar. Tusen takk!

Redaktøren

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 47 67 87 97

Bankgiro: 1609.51.13676

Postgiro: 0532.12.86285

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Leder: Reidun Haugen Dalseth

Øvre Tveitehagen, 5628 Herand, mobil: 468 16 081

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Daglig leder: Hilde Masvie Ydstebø, mobil: 47 67 87 97

**Neste nummer kommer i februar.
Innsendelse av stoff - senest 6.2.2019**

ISSN 1892-7416